

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/124/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124010784
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2124010784.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 17.04.2024, č. k. 2PP/21/2024 - 47, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.09.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamietá.

odôvodnenie:

- Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona tak, že zamietol návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B. C., hlásený trvalý pobyt mesto D. E., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, z 18.03.2024 na podmienené prepustenie z výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 2T/7/2016 z 3. februára 2016 podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona vo výmere 2 (dva) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trestným rozkazom Okresného súdu Komárno č. k. 4T/4/2023 - 134 z 12. mája 2023 podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 5 (päť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý má na základe uznesenia Okresného súdu Trnava sp. zn. 10Nt/74/2023 z 29. septembra 2023 vykonať v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.
- Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený, na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva na podanie sťažnosti.
- Podanú sťažnosť odsúdený odôvodnil podaním zo dňa 18.04.2024, v ktorej uviedol, že súd ani prokurátor mu nemôže vyčítať minulosť. Poukazuje na to, že má zabezpečenú prácu aj bývanie a v ÚVTOS splnil všetky podmienky. Uvádza, že tresty mal kvôli alkoholu a vo výkone trestu vykonal ambulantnú liečbu, v ktorej bude pokračovať aj na slobode, v živote už nebude piť. Namieta postup Okresného súdu Dunajská Streda pri nariadení trestu 2T/7/2016.
- Odsúdený doplnil odôvodnenie sťažnosti podaním zo dňa 03.06.2024, v ktorom poukázal na odporúčenie ústavu na jeho podmienené prepustenie a na získanie disciplinárnej odmeny. K ambulantnému liečeniu uviedol, že ostal tam rok, pretože mu to pomáhalo a bude v ňom pokračovať aj na slobode. Uvádza, že Trestný poriadok stanovuje, že minulosť mu nemožno vyčítať. Poukazuje na to, že jeho rodičia priznali, že je nevinný, má s nimi dobrý vzťah. Opätovne namieta procesný postup Okresného súdu Dunajská Streda.
- Odsúdený doplnil svoju sťažnosť aj prostredníctvom obhajcu, podaním zo dňa 11.09.2024, v ktorej obhajca uviedol, že odsúdený nesúhlasí so záverom súdu prvého stupňa, že nie sú splnené materiálne podmienky na podmienené prepustenie z trestu odňatia slobody. Poukazuje na aktuálne hodnotenie Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 30.08.2024 (čl. 71 – 72), z ktorej vyplýva, že odsúdený bol disciplinárne odmenený dňa 04.06.2024, oproti správe z 02.04.2024 bola vypustená časť o odpore voči protialkoholickému liečeniu a odsúdený neustále prejavuje záujem o

pracovné zaradenie, čo v súčasnosti nie je možné z organizačných dôvodov. Obhajoba poukazuje na skutočnosť, že z celkovej dĺžky trestov 5 rokov a 5 mesiacov odsúdený vykonal už 5 rokov, teda viac ako 92%. Podmienečné prepustenie s primeranou niekoľkoročnou skúšobnou dobou, v spojení s uložením probačného dohľadu bude nepochybne predstavovať pre odsúdeného zvýšenú motiváciu viesť riadny život oproti situácii, že by vykonal celý trest odňatia slobody (5 mesiacov), po vykonaní ktorého by už žiadnu skúšobnú dobu nemal. Navrhuje, aby sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a rozhodol tak, že odsúdeného podmienečne prepustí z výkonu trestu odňatia slobody, určí mu primeranú skúšobnú dobu a uloží mu probačný dohľad.

6. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výkonom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

7. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

8. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

9. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Návrh zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku (vykonanie potrebnej časti trestu odňatia slobody), nespĺňa prvú materiálu podmienku (vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie) a druhú materiálu podmienku (dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho podmienečnom prepustení na slobodu).

10. V odôvodnení súd prvého stupňa k prvej materiálnej podmienke uviedol, že z hodnotenia riaditeľa ústavu okrem iného vyplýva aj tá skutočnosť, že odsúdený si od svojho premiestnenia do ústavu pred viac ako rokom nevytvoril podmienky na udelenie čo i len jednej disciplinárnej odmeny. Navyše u odsúdeného bolo potrebné počas výkonu nariadených ochranných liečení opakované usmerňovanie bez potreby disciplinárneho riešenia. V písomnom vyjadrení odsúdený uviedol, že sa zámerne rok preliečuje a pomáha mu to. Z hodnotenia riaditeľa ústavu vyplýva, že vnútorný odpor odsúdeného k liečbe sa zrkadlil v psychoterapii, vo vzťahoch na oddiele, v osobných vzťahoch aj v pretrvávajúcom napätí. Z odôvodnenia uznesenia tunajšieho súdu o prepustení odsúdeného z ochranných liečení ďalej vyplýva, že v odsúdený bol v liečbe skôr pasívnejší, formálny prístup, bez náhľadu, nekritický k sebe i ku závislosti, prognóza skôr dubiózna. Nehovoriac o tom, že odsúdenému boli opakovane ukladané ochranné liečenia (medzi nimi i protialkoholické) a odsúdený sa napriek tomu dopustil trestnej činnosti v príčinnej súvislosti s požívaním alkoholických nápojov. Vzhľadom na oboznámené skutočnosti nevzhladol u odsúdeného preukázanie polepšenia.

11. Nesplnenie druhej materiálnej podmienky súd prvého stupňa odôvodnil tak, že odsúdený pred nie tak dávny čas bol podmienečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody tunajším súdom, avšak vzhľadom na opätovné dopustenie sa úmyselnej trestnej činnosti sa znova ocitol vo výkone trestu odňatia slobody. Do výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného neprivedlo len páchanie úmyselnej trestnej činnosti počas skúšobnej doby podmienečného prepustenia (prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky), ale i páchanie úmyselnej trestnej činnosti počas skúšobnej doby podmienečného odsúdenia v zmysle súdom schválenej dohody o vine a treste. U odsúdeného došlo k tzv. premene trestu odňatia slobody, keď podmienečne odložený trest odňatia slobody bol súdom nariadený. Okresný súd Dunajská Streda v odôvodnení uznesenia o „neosvedčení“ odsúdeného v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia okrem iného uviedol, že odsúdený počas výkonu prvotne uloženého podmienečného trestu odňatia slobody nevedol riadny život, opätovne sa dopustil obdobného zločinu proti tomu istému poškodenému a táto okolnosť poukazuje na to, že uložený podmienečný trest odňatia slobody nemal na neho žiadny prevýchovní účinok. Namiesto toho, aby odsúdený po podmienečnom prepustení zmenil a prehodnotil svoj dovtedajší spôsob života, tak v priebehu skúšobnej doby sa dopustil ďalšieho úmyselného trestného činu. V konaní o jeho podmienečnom prepustení odsúdený nedával do popredia svoj postoj k spáchanej trestnej činnosti, ale nesprávny postup Okresného súdu Dunajská Streda, ktorý mu mal uložiť podmienečný trest odňatia slobody na podmienečný trest odňatia slobody a ktorý nemal nariadiť výkonu trestu odňatia slobody počas siedmich mesiacov, čím malo dôjsť k situácii, že bol prepustený po výkone trestu odňatia slobody a o niekoľko mesiacov bol dodaný príslušníkmi Policajného zboru do výkonu väzby, z ktorého po pár dňoch plynule prešiel do výkonu ďalšieho trestu odňatia slobody. Ako súd uvádzal už skôr v odôvodnení, predmetom tohto osobitného konania v rámci vykonávacieho

konania nie je hodnotenie, preskúvanie, nahrádzanie ani naprávanie postupu súdu v základnom konaní alebo zaobranie sa zákonnosťou právoplatne uloženého trestu. Na takéto postupy zákonodarca upravil v Trestnom poriadku odlišné inštitúty akými sú napríklad odvolanie, dovolanie alebo obnova konania. Súd prvého stupňa ďalej uvádza, že resocializačná prognóza je u odsúdeného menej priaznivá, riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. Z listu rodičov odsúdeného z 26. apríla 2023, ktorý bol doručený Krajskému súdu v Trnave pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vyplynulo aj to, že trvalý pobyt odsúdeného je zabezpečený. Od 23. novembra 2023 má odsúdený trvalý pobyt zrušený. Rodičom odsúdeného je ľúto excesného konania a že to celé takto dopadlo. Odsúdený sa zapodieva tým, ako mohli byť proti nemu v priebehu jedného roka vedené tri trestné stíhanie a tvrdí, že to celé bolo naschvál, potreboval dom a jeho matka sa už ku všetkému priznala. Podľa odsúdeného mohli všetko vyriešiť inak a vinou Okresného súdu Dunajská Streda nemohol normálne žiť, lebo vedel, že musí nastúpiť do výkonu trestu odňatia slobody a všetko stratí. To, že odsúdený musel opakovane nastupovať do výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody však nemôže byť vinou súdu, ktorý z úradnej moci rozhodol o vine a treste odsúdeného. Postoj odsúdeného k jeho trestnej činnosti (môžu za to predovšetkým jeho rodičia a Okresný súd Dunajská Streda) nedáva dostatočný podklad na to, aby bolo možné od neho v prípade podmieneného prepustenia očakávať vedenie riadneho života.

12. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

13. Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmienené prepustenie. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmienené prepustenie odsúdeného.

14. Sťažnostnému súdu bolo na základe jeho žiadosti dňa 30.08.2024 doručené hodnotenie riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, z ktorého vyplynuli nasledovné skutočnosti: „Od 24.04.2023 do 15.04.2024 bol premiestnený na oddiel špecializovaného zaobchádzania za účelom výkonu súdom nariadených protialkoholických ochranných liečení ambulantnou formou. Uznesením OS Trnava zo dňa 07.12.2023 právoplatným dňa 12.1.2024 pod č.k. 10Nt/92/2023 bol z ochrannej ambulantnej protialkoholickéj liečby prepustený. V priebehu celého doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody bol jedenkrát disciplinárne odmenený dňa 04.06.2024 formou pochvaly za rozvoj osobnosti odsúdeného. Disciplinárne potrestaný nebol. Od 16.04.2024 do 24.04.2024 bol krátkodobo pracovne zaradený na pracovisku v ústave s dohľadom Bagsey. Z pracoviska bol vyradený pre podávanie slabších pracovných výkonov, daný typ práce mu nevyhovoval. Aktuálne je pracovne nezaradený z organizačných dôvodov, o prácu však neustále prejavuje záujem. K trestnej činnosti má kritický postoj. Priznáva a ľutuje svoj skutok.“ Časť „Vnútorňý odpor voči liečbe zrkadlí nielen v psychoterapii, ale aj vo vzťahoch na oddiele, v osobných vzťahoch a v pretrvávajúcom napätí, ktoré je posilňované negatívnym nastavením s opakovaným usmernením bez potreby menovaného disciplinárne riešiť.“ bola z hodnotenia vypustená. Ostatné skutočnosti ostali nezmenené.

15. Sťažnostný súd nezistil z hodnotenia poskytnutého Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou skutočnosti, ktoré by svedčali o polepšení odsúdeného. Záver hodnotiacej správy odsúdeného vyznieva síce pozitívne a je z nej zrejmé, že sa odsúdený adaptoval na režim výkonu trestu odňatia slobody, avšak na druhej strane nijako svojou aktivitou nevybočuje z radu, síce režimovo prispôsobených, avšak priemerných väzňov. Odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody získal len jednu disciplinárnu odmenu a absolvoval súdom nariadené protialkoholické ochranné liečenie ambulantnou formou. Iným spôsobom odsúdený nepreukázal snahu po náprave. Na konštatovanie polepšenia sa je nevyhnutné zo strany odsúdeného preukázať aj navonok snahu o zmenu svojho doterajšieho správania sa a snahu zbaviť sa sklonov, ktoré ho viedli k spáchaniu trestnej činnosti. Aktivitu odsúdeného vo vzťahu k preukázaniu jeho polepšenia sa hodnotí sťažnostný súd ako nedostatočnú, nakoľko odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu súd nepresvedčil, že sa polepšil a prebehla u neho vnútorná zmena v jeho hodnotovej orientácii, pretože len dobré správanie odsúdeného v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody nie je dostačujúce na vyslovenie predpokladu, že bude na slobode viesť riadny život. Plnenie si základných povinností vo výkone trestu je nevyhnutnou podmienkou ako samotnej adaptácie, tak aj celého priebehu výkonu trestu odňatia slobody, čo ale nemožno považovať za prejav jeho vyššej aktivity plnenia si svojich povinností a polepšenia sa.

16. K uloženiu disciplinárnej odmeny došlo až počas konania o podmiennečnom prepustení, dovtedy si nevytvoril podmienky na jej uloženie. Aj napriek tomu, že odsúdený zaujíma k požívaniu alkoholických nápojov aktuálne kritický postoj, prvostupňový súd v konaní o prepustení odsúdeného z ochranného liečenia zistil, že odsúdený bol v liečbe skôr pasívnejší, mal formálny prístup a nekritický postoj k svojej závislosti. Na základe týchto skutočností potom vyjadrenia odsúdeného v konaní o podmiennečnom prepustení vyznievajú nevierohodne a formálne, zrejme za účelom dosiahnutia podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

17. Pokiaľ odsúdený poukazuje na to, že riaditeľ ústavu v hodnotení odporučil jeho podmiennečné prepustenie, sťažnostný súd uvádza, že ústav na výkon trestu odňatia slobody neskúma splnenie formálnej podmienky a materiálnych podmienok na podmiennečne prepustenie, len poskytuje hodnotenie k návrhu na podmiennečné prepustenie, v ktorom opisuje správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody. Splnenie zákonných podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je kompetentný posudzovať výlučne súd. Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody súd síce vychádza z hodnotenia riaditeľa, ktoré je jedným z podkladov pre vydanie rozhodnutia o podmiennečnom prepustení odsúdeného, nakoľko reflektuje správanie odsúdeného počas výkonu trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody, avšak je na zvážení súdu, či si odporúčania uvedené v hodnotení osvojí a pri zohľadnení a zhodnotení ďalších skutočností návrhu vyhovie alebo nie. Súd nie je v žiadnom prípade viazaný uvádzanými závermi a odporúčaním riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody v podávaných hodnoteniach.

18. Pokiaľ ide o nesplnenie druhej materiálnej podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, aj tu sa sťažnostný súd plne stotožnil s názorom prvostupňového súdu.

19. Odsúdený v sťažnosti namieta, že Trestný poriadok neumožňuje prihliadať na trestnú minulosť odsúdeného, avšak uvedená úvaha odsúdeného nemá oporu v žiadnom ustanovení Trestného poriadku. Z rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že súd môže pri hodnotení osoby odsúdeného zohľadniť skutočnosť, že sa odsúdený v minulosti dopustil trestných činov a z toho vyvodí príslušné závery z hľadiska jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom a možnosti jeho nápravy a polepšenia. Zohľadnenie trestnej minulosti pri podmiennečnom prepustení má význam pri určení pravdepodobnosti správania sa odsúdeného v budúcnosti. Posúdenie otázky možnej recidívy je vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, no pri skúmaní tejto miery sa vychádza z objektívnych kritérií, medzi ktoré patrí predchádzajúci spôsob života odsúdeného i jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti.

20. V tomto ohľade nie je rozhodujúce, že odsúdený v minulosti spáchal trestné činy inej povahy a tieto nesúviseli s trestnou činnosťou, za ktorú momentálne vykonáva nepodmiennečný trest odňatia slobody, ale práve to, že sa v minulosti opakovane dopustil trestných činov a nerešpektoval právny poriadok. Možnú recidívu v budúcnosti teda odôvodňuje správanie sa odsúdeného v minulosti a vychádza z objektívnych kritérií, ktorým je odpis registra trestov.

21. Z hľadiska posudzovania sklonov odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti je možné prihliadať aj na zahladené odsúdenia, lebo zahladením odsúdenia alebo zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie aj sama skutočnosť, že páchatel trestný čin spáchal.

22. Recidíva odsúdeného nepochybne svedčí v prospech záveru, že predchádzajúce trestné stíhania, odsúdenia ani vykonané tresty na odsúdeného zjavne nemali požadovaný preventívny a resocializačný účinok, keďže mu nezabránili v ďalšom páchaní úmyselnej trestnej činnosti. V osobe odsúdeného možno badať osobu s určitými sklonmi k páchaniu trestnej činnosti, ktorý ani pod vplyvom uložených a vykonaných trestov nezmenil svoj postoj k právnemu poriadku a k dodržiavaniu právnych noriem. Riziko recidívy sa u osoby s takýmto spôsobom života javí ako veľmi pravdepodobné a vysoké, preto nemá sťažnostný súd v osobe odsúdeného záruku, že sa v prípade podmiennečného prepustenia opätovne nedopustí protiprávneho konania a bude na slobode viesť riadny život.

23. Len dobré správanie odsúdeného v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody nie je dostačujúce na vyslovenie predpokladu, že sa odsúdený polepšil a bude na slobode viesť riadny život, o čom svedčí aj resocializačná prognóza odsúdeného, ktorá je ústavom vyhodnotená ako menej priaznivá. Rozhodnutie súdu o návrhu odsúdeného tak nie je založené len na jeho trestnej minulosti, keďže táto je len jedným z kritérií pre posúdenie splnenia zákonných podmienok na podmiennečné prepustenie. Pokiaľ bol odsúdený pred spáchaním trestnej činnosti, za ktorú aktuálne vykonáva nepodmiennečný trest odňatia slobody, opakovane súdne trestaný, už raz bol voči nemu uplatnený inštitút podmiennečného prepustenia, bol mu uložený aj trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom, bolo už na neho v minulosti pôsobené nepodmiennečným trestom odňatia slobody (v súčasnosti odsúdený vykonáva nepodmiennečný trest odňatia slobody za ohrozenie pod vplyvom návykovej látky) jedná sa o skutočnosti, ktoré vo svojom súhrne tvoria podklad, na základe ktorého nie je aktuálne možné návrhu odsúdeného

na podmienené prepustenie vyhovieť, a to napriek tomu že odsúdený bol raz disciplinárne odmenený a nemá uložené disciplinárne tresty. V tomto smere by nebolo postačujúce ani uloženie primeraných obmedzení alebo povinností v súvislosti s podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, ktoré by podľa názoru sťažnostného súdu neboli dostačujúce, a to najmä s ohľadom na osobu odsúdeného, ktorý opakovane neprejavoval rešpekt k pravidlám a právnemu poriadku.

24. Opakované páchanie úmyselnej trestnej činnosti svedčí o negatívnom postoji odsúdeného k právnemu poriadku a k dodržiavaniu právnych noriem, ktorý nezmenil ani pod vplyvom skôr uložených trestov. Odsúdenému už bola v minulosti poskytnutá možnosť preukázať nápravu a snahu o vedenie riadneho života v podobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, ale aj napriek tomu opakovane spáchal ďalšiu, úmyselnú, trestnú činnosť, a to v skúšobnej dobe určenej súdom.

25. Za vyššie popísanej situácie má teda aj sťažnostný súd vážne a dôvodné pochybnosti o tom, že odsúdený v budúcnosti v prípade podmieneného prepustenia povedie riadny život, a preto je namieste konštatovať, že odsúdený nespĺňa všetky zákonné podmienky pre podmienené prepustenie a prvostupňový súd správne žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie zamietol.

26. Sťažnostný súd v závere pripomína, že naplnenie druhej materiálnej podmienky je podmienené naplnením prvej materiálnej podmienky. To znamená, že od odsúdeného je možné očakávať, že bude viesť riadny život, len ak počas výkonu trestu preukázal polepšenie plnením svojich povinností a svojím správaním, čo v uvedenom prípade preukázané nebolo.

27. V prípade odsúdeného, príslub zamestnania ani zabezpečené bývanie je v kontexte vyššie uvedeného nedostatočné na to, aby súd žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel. Navyše odsúdený žiadnym spôsobom nepreukázal svoje tvrdenia, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody má zabezpečené bývanie alebo prácu, preto na tieto skutočnosti ani nemohol súd pri svojom rozhodovaní prihliadnúť.

28. S námietkou odsúdeného ohľadom nesprávneho postupu Okresného súdu Dunajská Streda sa vysporiadal už prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, s čím sa sťažnostný súd v plnom rozsahu stotožňuje. Podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neslúži ako opravný prostriedok proti odsudzujúcemu rozsudku a ani sa v rámci tohto konania nepreskúmava jeho správnosť, či správnosť konania, ktoré tomuto rozsudku predchádzalo.

29. S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.